

בשביע החולף, כשליונל המפטון ירד ממטוס אל-על בלוד עם שני תריטרי הכושים המהווים את להק-תג לא נראו כלל כתיירים זרים. אלא כמקומיים החוזרים הביתה. הם ידעו לקרוא בשמותיהם הפרטיים של עשרות המעריצים שבאו לקדם את פניהם, התחבקו והתנשקו עמם כעם בני משפחה. מגינידהוד עם המלה "ביון" כציואר רבים מהם, ושטרות כסף ישראליים שנותרו בכיסיהם עוד מהשנה שעברה, הגבירו רושם זה. המפטון עצמו, בעל התספורת היקרה והפנים הבולטות-מגולחות-תמיד, שנראה נרגש הסביר כה-יוד: "שמעתי שהעלו אצלכם את המינים, אז כאתי להגביר את הכנסות האוצר. אתם זקוקים לי כסף עתה."

עוד כאותו ערב נערכה הופעתו הראשונה. לא היה צורך בכל פירסומת. הקהל שמילא את אולם הזירהטרון הרמתגני עד אפס מי קום, היה מוכן ומזומן לצאת מן הכלים, למראה ידידו הותיק שחזר.

הלוהט בעולם בליים

אמן הקצב הלוהט. אמן בהקשה על הויברפון. תוך כדי הקשה על מערכת התופים הוא משליך את המקלות באויר, חוזר ותופסם מאחורי גבו.

יבכהה בשביל המפטון. איש מן הצופים אינו נשאר אדיש. הצופים קופצים מכסאותיהם מרוב התלהבות.

שלב ג': "היי-היי-היי!" הקצב הולך וגובר, השאגות גוברות גם וצורחים, ליונל המפטון מסיים בשאגותיו כשהוא זורק את מעילו באויר. הקהל נסחף בקצב השאגות, עונה במקהלה עצמו מתחמט ומשתלבה, מוריד את מעילו.